

Kalabrien med SU Link

2017-04-23 – 2017-05-01

En frostig morgon i slutet av april var det ovanligt livligt på Linköpings flygplats när dryge fyrtio SU-medlemmar anträdde KLM:s City Hopper f.v.b. till Italien. Huvudmålet för resan var Italiens mest avlägsna region - Kalabrien. Researrangör var en gammal bekant First Class, som tidigare visat sig vara till vår belåtenhet.

Det blev en resa i tid och rum - cirka 170 mil med buss. Genom vår utmärkte reseledare - Jörgen Westerhov - fick vi del av landsdelens historia från forntid till dagens maffiabekymmer.

*Jörgen Westerhov, reseledare
First Class.*

På snabb motorväg tog bussen oss till första anhalten - Monte Cassino, klostret som förvandlades till ruiner under andra världskriget. Tyvärr ersattes ett klosterbesök med ett besök på Museo Historiale, vilket tyvärr var resans besvikelse, vilket emellertid snabbt glömdes efter en god natts sömn på Forum Hotel i Pompeji.

Förutseende nog var vi vid entrén till ruinstaden Pompeji redan när portarna öppnades. Så mycket människor som var i Pompeji denna dag hade nog aldrig setts av dess urinvånare. Det var helgdag för italienarna till minne av tyskarnas kapitulation 1945 och lediga dagar och väldigt trångt på Pompejis gator. Vår utmärkte guide gjorde vad han kunde. Flera av oss hade besökt Pompeji tidigare och njöt av sommarvädret och att återse denna unika plats. När vi efter

några timmar passerade entrén var det 300 meters kö för att komma in.

Nästa anhalt är lakritsstaden Rossano som vi når via den nybyggda motorvägen genom det allra fattigaste landskapet i Italien - Basilicata. En fördel med landskapet, menade Jörgen, är att inte ens maffian är särskilt aktiv här.

Lakritsgodis

Lakritstillverkaren Amarelli har bedrivit lakritsframställning sedan 1600-talet och vi fick god inblick i verksamheten på företagets utmärkte museum - givetvis även tillfälle att avsmaka och göra "smärre" inköp. Lång bussresa via Riviera dei Gelsomini med målet medeltidsstaden Stilo med jättesmala gränder uppstaplad på en bergvägg på Monte Consolione.

Varje dag blir 4000 kg lakritsrötter 400 kg lakrits.

Utmärkt hotell och bra service. Vi avnjöt också likör och marmelad av

bergamott, som är en av Kalabriens specialiteter. Dagens utflykt går via hisnande serpentinvägar till Sierra San Bruno och klostret från 1095. Denna storartade byggnad härbärgerar f.n. fem munkar och fem präster som enligt sina regler endast får samtala vid särskilda tillfällen under veckan.

Kändes ganska främmande. Blomprakt och orkidéer på rastplatsen högt uppe på berget.

Lakritsfabriken i Rossano.

Nästa mål är staden Reggio di Calabria med ett stopp på arkeologiska museet, Musei Nazionale della Magna Graecia, och dess förnämsta sevärdheter, två bronsstatyer från 400-talet f.v.t. Museet är värt ett besök även för en i övrigt intressant samling av föremål från långt före vår tideräkning. Vidare till tre dagar på Hotell Valemare i Tropea.

Affisch utanför stjärnans hus.

”Vår” Ingrid Bergman

Utflykten till vulkanön Stromboli ser vi fram emot. Jörgen och vädret bestämmer att vi äntrar båten redan på fredagen, som skulle bjuda på det bästa vädret. Båtresan på närmare fem vägmil blev ändå ganska guppig både dit och åter och fick med fördel göras under däck.

Stromboli har cirka 400 fastboende invånare, kolsvarta stränder, prydliga och välskötta hus, smala gränder och många näringsställen i förhållande till invånarantalet. Dagen, i avvaktan på kvällens begivenhet, utbrott från vulkanöns baksida, kunde avnjutas med vandring uppför öns stigar eller i strålände sol och ett glas vin på någon uteservering. För oss svenskar var ett besök i huset Ingrid Bergman bodde i under inspelningen av filmen ”Stromboli” med åtföljande kärlekshistoria med Roberto Rossellini.

När mörkret fallit fick vi så från vulkanens baksida beskåda små glödande kaskader från vulkanens inre, en ganska fascinerande syn för oss som lever långt ifrån liknande skådespel.

Resans avslutning: På söndagen två och en halvtimmes tågresa till Paestum, en stad med en gammal grekisk ruinstad. Avslutningsmiddag på hotell Schuman. Den inbjudande stranden och vattnet inbjöd till bad men röd flagg gällde!

Måndag: 32 mils bussresa till Rom och KLM, som sen kväll återbördade en grupp trötta men väldigt nöjda Italienfarare till platsen för avresan nio dagar tidigare.

Några slutreflektioner:

Stor beundran för vår busschaufför som rattade genom det ena nålsögat efter det andra i Calabrienstädernas trånga gränder.

Bästa upplevelserna: Pompejis och Stromboli, 50/50. Trädens skira grönska och alla blommor i dikesrenar och uppe i bergen, bl.a. flera orkidéer.

Lars Olson